

halad felfelé — a tökéletesedés felé. Kultúra és vallás, össze-össze-folyó, egymásban elvegyülő és még harcaikban is testvéri alapon álló szellemi ikrek. Egyik a másikat tökéletesíti. Akárhogyan álljon is a jelen és bármit jövendől is a múlt, egy dolog bizonyos: egy korszak végének kezdetén állunk. Videant consules et profetae plebis!

Sz. I. S.

Gróf Horváth-Tholdy Rudolf.

1870—1931.

Abból a főúri családból származik, amelyik nemcsak megmaradt unitárius hitében, hanem az évszázadok során mindig szellemi és anyagi javainak gazdag áldozatát tette az egyház oltárára.

A Horváth-család ősi fészkeben, Széplakon született, katonai pályára lépett, melytől azonban korán megvált. Fiatal korában kiváló sportember, messzehíres úrlovas, később kiváló „minta“-gazda a szó valódi értelmében, de mindig és mindenütt meleg szivéről, nemes jelleméről és gondolkodásáról közismert férfi.

Modorában volt valami lebilincselően kedvesség és közvetlenség, nemes egyszerűség és szinte visszahuzódó szerénység, ami nagyon emlékeztetett boldogult nagy főgondnokunkra, Br. P. Horváth Kálmánra. Szív ember volt ő is, a „szívnek elrejtett embere“. A közélet küzdő porondjait lehetőleg elkerülte, de ha látta, hogy szükség van rá, sietett az áldozattal. Felejthetetlen az a főtanácsi közebéd, amikor az egyházi alkalmazottak önkéntes adójának bejelentésekor ő is megkérte a mellette ülő urat, hogy jelentsen be nevében 50.000 leu adományt egyházi adó fejében. A Dávid Ferenc Egyletnek három évig volt elnöke, de részben a nagy távolság, részben kezdődő betegeskedése gátolták az egyesületi életben való aktív részvételben. De azért itt volt nemes szívével és évenként megújuló áldozataival.

Az egész környék, ahol lakott, szerette, nemcsak a rangjabeliek, hanem a nép, aki körülvette. Megéreztek benne a meleg lelkű, a nagy szívű embert faj- és felekezeti különbség nélkül.

Temetése január 26.-án délután folyt le a marosnémetii kastélyban, a környékbeli intelligencia és a nép nagy részvéte mellett. Legyen áldott emlékezete.

Az Unitárius Irodalmi Társaság köréből.

I.

Közgyűlés.

Az Unitárius Irodalmi Társaság 1930. december 13-án tartotta meg mult évi rendes közgyűlését, mellyel egyuttal tizedik évi működését befejezte. A közgyűlésen úgy a helyi, mint vidéki tagok nagy számban vettek részt. Dr. Ferenczy Géza főgondnok, a társaság elnöke megnyitó beszédében a mai időkben kevésbé méltott János Zsigmond szellemét idézte elementáris erővel s beszéde végén 12.000 leut ajánlott fel a nagy fejedelem életrajzának méltó megíratására. A közgyűlés tagjai mély megilletődéssel hallgatták a kegyeletes megemlékezést s hálás lelkesedéssel fogadták a főgondnok-elnök áldozatkészségének újabb tanubizonyosságát, Veres Béla indítványára pedig a beszédet jegyzőkönyvileg is megörökítik. Ezután S. Nagy László főtitkár terjesztette elő a társaság mult évi működésének ismertetését. Előterjesztésében részletesen ismertette úgy a társaság adminisztrációs tevékenységét, mint a tagok irodalmi működését s az unitárius sajtó munkáját. A közgyűlés köszönettel vette tudomásul Vári Albert alelnöknek a Keresztény Magvetőről tett jelentését, valamint Hadrházy Sándor főpénztáros betegsége folytán a helyette előterjesztett pénztári jelentést és 1931. évi költségvetést, külön jegyzőkönyvi köszönetet szavazva Vári Albert alelnöknek azért a lelkiismeretes és odaadó munkáért, amellyel a Keresztény Magvetőt szerkesztette s Hadrházy Sándornak a pénztár kezeléseért. Dr. Ferenczy Géza elnök javaslatára a közgyűlés elhatározta, hogy minden hátralékos előfizetőt külön levélben is fel fognak szólítani fizetési kötelezettségük teljesítésére s akik erre sem fognak reagálni, azoknak beszüntetik a lap további küldését, valamint gondoskodni fognak a tartozás behajtásáról. Ezután ismételtén S. Nagy László főtitkár tett jelentést a mult évben kitűzött pályázat eredményéről, valamint a kiküldött bírálók előterjesztéséről, melynek alapján a Társaság 1500 leu tiszteletdíjjal tüntette ki a „Pünköshti